

Mục Lục:

- Giới Thiệu và Bối Cảnh
 - o Nhóm Phụ Trách
 - o Niềm Vui
 - o Thách Thức
 - o Quá Trình
 - o Tiếp cận những người bên lề xã hội
 - o Những khoảnh khắc ý nghĩa
- Chủ đề
 - o Kết nối/mất kết nối/mong muốn hiệp nhất
 - o Chào Đón
 - o Đưa vào/loại trừ/gạt ra bên lề
 - o Thánh Thể
 - o Nghi Thức
 - o Dạy Giáo Lý
 - o Canh tân sứ mạng
 - o Những lối đi mới
- Kết luận và các bước tiếp theo
 - o Phục Sinh Thánh Thể
 - o Phân định các cấu trúc hiệp hành liên tục
 - o Phục vụ nhiều nền văn hóa
 - o Nhấn mạnh vào việc lắng nghe
- Phụ lục –
 - i. Sổ Tay của Giáo Xứ về Công Nghị
 - ii. Hướng Dẫn Điều Phối Viên

Giới Thiệu và Bối Cảnh

Nhóm Phụ Trách

Khi Vatican gửi đến các giáo phận lời mời tham gia Công Nghị về Hiệp Hành vào mùa thu năm ngoái, Tổng Giám Mục Gregory J. Hartmayer, OFM Conv., đã không mất thời gian trong việc xây dựng một nhóm phụ trách và khuyến khích các thành viên làm việc nhanh chóng để tận dụng thời gian ngắn được phân cho quá trình này. Điều mà nhóm phụ trách đã hiểu được là Công Nghị này chỉ là sự khởi đầu cho một cơ hội định hình lại cách thức Giáo Hội có thể làm việc với Chúa Thánh Thần vì sự vinh hiển của Thiên Chúa.

Nhóm phụ trách Công Nghị trong Tổng Giáo Phận Atlanta có hai thành phần, một nhóm nhân viên phụ trách nòng cốt và một nhóm phụ trách tiếp cận được mời từ các cộng đồng đa dạng trong tổng giáo phận. Ngay từ đầu, nhóm phụ trách đã nỗ lực để thấm nhuần cách thức tiên hành được dẫn dắt bởi sự phân định trong cầu nguyện. Ngoài việc sử dụng lời cầu nguyện Adsumus Sancte Spiritus, nhóm phụ trách đã phải rất nỗ lực để đưa ra quyết định một cách chậm rãi và với sự đóng góp ý kiến từ mỗi thành viên trong nhóm.

Niềm Vui

Thật khó để giới hạn danh sách những niềm vui trong giai đoạn tham vấn của giáo phận. Điều quan trọng nhất là việc nhận ra rằng Chúa Thánh Thần thực sự hiện diện và hướng dẫn cuộc tham vấn của chúng ta. Rất nhiều người tham gia, từ các thành viên nòng cốt của nhóm phụ trách đến những người tham dự, đã nói về cách họ có thể cảm nhận sự hiện diện của Chúa Thánh Thần trong suốt quá trình, nhưng đặc biệt là trong các buổi lắng nghe.

Những khoảnh khắc cầu nguyện trong thinh lặng theo sắp xếp dường như giúp cởi mở tâm lòng của người tham gia. Sự hoài nghi mà nhiều người tham gia bày tỏ khi bước vào các buổi lắng nghe dường như đã chuyển thành niềm hy vọng vào cuối các buổi lắng nghe. Người tham dự mang theo những tổn thương, sự tức giận, niềm vui và hy vọng cá nhân. Người tham dự cho thấy họ sẵn sàng chia sẻ những gì họ đang cảm nhận trong phạm vi của câu hỏi cơ bản. Quá trình này đã giúp tập trung năng lượng của người tham dự và giúp nhóm phụ trách nòng cốt lắng nghe bằng tình yêu thương và sự tôn trọng. *“Lắng nghe là phần tuyệt vời nhất của quá trình; chia sẻ mà không có bất kỳ sự e dè, sợ hãi hoặc bất kỳ loại (cảm giác) không thoải mái nào.* Nhóm phụ trách nòng cốt ghi chú rằng nhiều người tham dự đã rời các buổi lắng nghe với tâm hồn tràn đầy hy vọng, cảm giác rằng chúng ta đang ở cùng nhau trong quá trình này. *“Phần tuyệt vời nhất của quá trình này là cách tất cả những người tham dự cảm nhận rằng chúng ta đều là ‘gia đình’ và chúng ta đồng hành cùng nhau trong đức tin của chúng ta.”*

Hơn nữa, khi các buổi lắng nghe tiến triển, nhóm phụ trách bắt đầu nhận thấy xuất hiện các chủ đề phổ biến. Người tham dự kinh ngạc về bao nhiêu từ ngữ và cảm xúc giống nhau nảy sinh trong việc chia sẻ ở nhóm lớn. Các chủ đề của buổi lắng nghe khu vực cũng được tìm thấy trong các buổi lắng nghe địa phương, với sự tập trung nhiều hơn một chút vào động lực giữa các giáo xứ hoặc cộng đồng.

Thời điểm công nghị là hoàn hảo cho nhiều người cảm thấy bị cô lập và lo lắng về các thành viên trong cộng đồng của họ. Người tham dự bày tỏ lòng biết ơn và niềm vui vì có thể gặp gỡ sau rất nhiều thời gian tách biệt do COVID. *“Covid đã tách khỏi gia đình với nhà thờ nhưng chúng tôi đang nhận thấy rằng các thành viên muốn đến với nhau.”*

Các buổi lắng nghe đem đến cho các thành viên của cùng một giáo xứ, những người đến từ các nền văn hóa khác nhau, một cơ hội để chia sẻ niềm hy vọng và ước mơ với nhau. Hơn hai phần ba các buổi lắng nghe khu vực có những người nói một ngôn ngữ khác. Một người tham dự lưu ý rằng mặc dù những người trong buổi lắng nghe cùng cô ấy đến từ cùng một giáo xứ, nhưng rào cản ngôn ngữ dẫn đến sự thiếu tương tác. *“Chúng tôi bị mất kết nối theo một cách nào đó. Chúng tôi có các nhóm khác nhau tùy thuộc vào giờ Thánh Lễ (sic) + Thánh Lễ cho người nói gốc Tây Ban Nha. Cần nhiều cơ hội hơn để tương tác với nhau (bên cạnh lễ hội Giáo xứ). Có lẽ các buổi họp mặt giao lưu chỉ để gặp gỡ và chia sẻ với nhau (người Da trắng & người gốc Tây Ban Nha).”* Những người khác bày tỏ mong muốn có nhiều cuộc họp mặt đa văn hóa hơn trong tương lai.

Một chủ đề liên quan vượt qua tất cả các ranh giới văn hóa là niềm vui về sự trở lại của Đại Hội Thánh Thể của Atlanta sau hai năm gián đoạn do COVID. Niềm vui này xác nhận quyết định tái khởi động lại sự kiện của Tổng Giám Mục Hartmayer và thể hiện một tình yêu lớn lao đối với Thánh Thể trong tổng giáo phận.

Sự ủng hộ nhiệt thành của tổng giám mục đối với công nghị là một điểm tuyệt vời khác trong quá trình này. Tổng giám mục đã tham dự 12 trong 15 buổi lắng nghe khu vực, chú ý lắng nghe những người phát biểu. Ngài đã trao quyền cho nhóm phụ trách công nghị để theo đuổi mọi con đường có thể để làm cho công nghị thành công. Trong một buổi lắng nghe, Ngài đã viết tay một lời cầu nguyện mà Ngài đã đưa ra ở tất cả các buổi lắng nghe khác (liên kết video có trong phụ lục vi)). Nhóm phụ trách công nghị đã nói nhiều lần về việc mỗi thành viên đã yêu thích và học được bao nhiêu từ công nghị. Nó giúp xây dựng các mối quan hệ giữa các thành viên trong nhóm phụ trách, và giữa nhóm phụ trách và đại diện giáo xứ. Quá trình lắng nghe cho thấy một số lỗi hỏng trong các dịch vụ tòa giám mục và kỳ vọng của giáo xứ. Các cuộc thảo luận mở giúp các thành viên tòa giám mục của nhóm phụ trách công nghị hành động ngay lập tức để hỗ trợ các giáo xứ.

Nhóm phụ trách công nghị càng tổ chức nhiều buổi họp, càng có nhiều giáo xứ sẵn sàng tổ chức các buổi họp địa phương. Ban đầu, nhóm phụ trách công nghị cho rằng các giáo xứ sẽ tổ chức các buổi họp địa phương và những buổi họp đó sẽ chuyển sang các buổi họp khu vực lớn hơn. Trong một số trường hợp, các đại diện giáo xứ mà không chắc chắn về cách tổ chức một buổi lắng nghe cảm thấy thoải mái với ý tưởng này bằng cách tham dự một buổi họp khu vực. Tin tức về các buổi học khuyến khích các cá nhân liên hệ qua điện thoại và email với nhóm phụ trách công nghị để đặt câu hỏi về quá trình công nghị hoặc cách tìm một buổi họp.

Thách Thức

Thời gian giới hạn được phân bổ cho quá trình này cho thấy một thách thức thực sự đối với việc hiệp hành mà cần có thời gian, cũng như lời mời trực tiếp đến những người cần được mời tham gia. Thêm vào đó là việc khởi động các sáng kiến đồng thời như Phục Sinh Thánh Thể và lập kế hoạch cho Đại Hội Thánh Thể lần thứ 25 của Tổng Giáo Phận Atlanta. Một số linh mục đấu tranh với những đòi hỏi của điều mà một số người gọi là 'một sáng kiến khác' từ Vatican và USCCB.

Một rào cản khác trong quá trình này là làm thế nào để giúp mọi người hiểu khái niệm hiệp hành. Thậm chí không có nhiều người thậm chí từng nghe nói về một công nghị và nhiều người, bao gồm cả một số người được mời lãnh đạo quá trình công nghị, đã hoài nghi rằng quá trình này sẽ có bất kỳ tác động nào đến cách giáo hội hoạt động. *"Đồng hành cùng nhau là một sự cường điệu đối với tôi."* Một số người tham gia thiếu tin tưởng về bất kỳ kết quả nào. Có một số căng thẳng về nơi nên bắt nguồn sự thay đổi. Một số giáo dân cảm thấy như hệ thống phân cấp của giáo hội nên bắt đầu những thay đổi trong khi những người khác hướng về linh mục giáo xứ của họ, và số khác vẫn cảm thấy rằng giáo dân nên có nhiều tiếng nói hơn trong việc quản trị và giáo lý của giáo hội. Ngược lại, mọi người bày tỏ lo ngại rằng mục tiêu của công nghị là thay đổi không đúng cách giáo lý của giáo hội bằng cách tung hô chung chung.

Việc tham dự trở thành một khó khăn thường xuyên. Khi các buổi họp địa phương và khu vực tiếp diễn, các giáo xứ báo cáo rằng số ít người tham gia là giáo dân hoạt động tích cực nhất. Những nỗ lực để tiếp cận những người bị gạt ra bên lề xã hội, đặc biệt là những người đã rời khỏi giáo hội, đã không thành công như mong đợi. Một số người phản ánh rằng họ cảm thấy không chắc chắn về cách mời tham gia từ một số nhóm bị gạt ra bên lề xã hội, đặc biệt là những người đã rời bỏ giáo hội. *"Khía cạnh khó khăn nhất của quá trình tham vấn là thu hút các nhóm bị gạt ra bên lề xã hội, thanh thiếu niên và các nhóm người Công giáo đã rời bỏ hoặc sắp rời bỏ. Chúng tôi đã biết được rằng việc yêu cầu hơn 2 giờ và sự tin tưởng từ những người đang nghi ngờ hoặc không tin tưởng sâu sắc vào giáo hội là một rào cản để đảm bảo sự tham gia của họ."* Việc điều chỉnh lịch trình cũng như mức độ thoải mái cho những người vẫn còn cảm thấy dễ bị tổn thương bởi đại dịch đã cho thấy có những trở ngại. Nhóm phụ trách tiếp tục tiếp cận các cộng đồng giáo hội toàn thế giới và phục vụ để tìm kiếm tiếng nói từ các cộng đồng này.

Một mối quan tâm cụ thể tại địa phương đến từ những người quen thuộc với một kế hoạch mục vụ do Tổng Giáo Phận Atlanta công bố vào năm 2015. Một phần lớn mọi người cảm thấy kế hoạch không thành công do không thực hiện đầy đủ. Nhiều người trong số đó xem công nghị như một sáng kiến khác mà không có sức mạnh hay động lực đằng sau nó.

Quá Trình

Giai đoạn tham vấn bao gồm việc mời và khuyến khích các giáo xứ, trường học, ban mục vụ và các nhóm tổ chức các buổi lắng nghe trực tiếp; tổ chức các buổi lắng nghe khu vực, khảo sát và một cuộc họp tiên công nghị. Nhóm phụ trách nòng cốt đã tạo ra các nguồn thông tin bao gồm một hướng dẫn giáo xứ với hai lựa chọn cho một buổi lắng nghe tập trung vào cầu nguyện, hướng dẫn điều phối viên, cũng như huấn luyện trực tuyến

cho điều phối viên tương lai, áp phích và đồ họa có thể tải xuống cho các giáo xứ sử dụng tại địa phương và khảo sát trực tuyến. Một giáo xứ yêu cầu bản khảo sát có thể in ra được trong khi một giáo xứ khác yêu cầu bản khảo sát được đưa vào The Georgia Bulletin, tờ báo của tổng giáo phận. Những phần bổ sung này giúp những người không có quyền truy cập internet hoặc không hiểu biết về máy tính có thể tham gia. Cả hai lựa chọn đều dẫn đến lượng tham gia tăng thêm, bao gồm cả tù nhân trong tù.

Văn Phòng Truyền Giáo và Môn Đệ đã giúp nhóm phụ trách nòng cốt tạo ra các phương pháp lắng nghe tập trung vào cầu nguyện. Trong các buổi lắng nghe, các điều phối viên yêu cầu mọi người dành thời gian cầu nguyện trong thinh lặng—không phải là những gì nhiều người mong đợi từ một cái gọi là ‘buổi lắng nghe’, mà là một bước cần thiết để mời gọi Chúa Thánh Thần. Mọi người đã dành vài phút này để cầu nguyện với con tim. Một điều phối viên nhận xét, ‘bạn có thể nghe thấy tiếng kim rơi.’

Các buổi lắng nghe theo gợi ý đã sử dụng các câu hỏi cơ bản cũng như một số câu hỏi hỗ trợ từ Vademecum (Sách tham khảo) để tập trung vào đối thoại và ý kiến đóng góp. Các hướng dẫn bao gồm các gợi ý để ghi chú và gửi các ghi chú đó cho tổng giáo phận để được đưa vào báo cáo này.

Giai đoạn địa phương đã kết thúc với một cuộc họp tiền công nghị vào ngày 9 tháng 5 tại Nhà Thờ Chính Tòa Chúa Kitô Vua. Nhóm phụ trách tiếp cận, các thành viên của hội đồng linh mục và đại diện từ các cộng đoàn không có đại diện đã được mời. Ba mươi bảy người đã tham gia cùng với tổng giám mục vào Thánh Lễ, một cuộc thảo luận cuối cùng về các chủ đề chính từ quá trình và một bữa ăn. Các đề nghị kết quả của các bước tiếp theo thuộc Canh Tân Sứ Mạng và Con Đường Mới, được mở rộng trong các chủ đề dưới đây.

Kết quả khảo sát theo các con số:

- Tổng số tham gia: 7,150 phản hồi
 - o Ngôn Ngữ/Đa Dạng
 - 7 bằng các ngôn ngữ khác ngoài tiếng Anh hoặc tiếng Tây Ban Nha
 - 1571 (liên kết khảo sát tiếng Tây Ban Nha) + 539 (trả lời bằng tiếng Tây Ban Nha cho khảo sát bằng tiếng Anh)
 - o Giới tính
 - 65% Nữ; 34% nam và 1% giới tính linh hoạt hay phi nhị giới (10 người trả lời)
 - o Dữ Liệu Công Giáo
 - 98% Công Giáo, 83% đăng ký tại một giáo xứ
 - 87% tham dự Thánh Lễ hàng tuần hoặc hơn 27% tham dự Buổi Lắng Nghe
 - 5% trẻ hơn 22 tuổi, 67% đã kết hôn, 50% cha mẹ và 28% ông bà
 - 12% chưa bao giờ kết hôn, 8% ly dị hoặc ly thân
 - 0.5% linh mục, 1% phó tế và 1.5% nam, nữ tu sĩ hoặc thánh hiến
 - Trung Tâm Giáo Xứ/Khu Truyền Giáo/Mục Vụ: 108
 - Ít nhất 1 khảo sát từ 105 địa điểm
 - Khảo sát từ 3 ban Mục Vụ Học Xá
 - 13 địa điểm có ít nhất 100 phản hồi hoặc hơn 2% tổng phản hồi
 - 1,240 phản hồi đến từ Our Lady of the Americas (Nuestra Señora de las Américas), chiếm 22% tổng phản hồi.

Các Buổi Lắng Nghe địa phương theo các con số:

- Người Tham Dự/Tổng Quan: 333 cuộc họp với hơn 11,000 người tham dự
 - o 3,000 người tại San Felipe de Jesus trong hai buổi chiều (ngày phân định hàng năm đã diễn ra trong nhiều năm, vì vậy cộng đồng đã trải nghiệm sự hiệp hành thường xuyên)
 - o Không bao gồm San Felipe: trung bình 4 Buổi Lắng Nghe trong tất cả các địa điểm đã tham gia với trung bình 20-25 người mỗi buổi lắng nghe, hoặc tổng cộng 94 người
 - o 90 Giáo Xứ/Trường Học/Mục Vụ Học Xá/Nhóm Tiếp Cận Cộng Đồng đã nộp báo cáo
 - 76 trong tổng số 102 giáo xứ và hội truyền giáo
 - 1 trong số 24 trường học (18 thuộc tổng giáo phận và 6 độc lập)

- 1 trong số 9 trường trung học (3 thuộc tổng giáo phận và 6 độc lập)
- Một số trường có đại diện tại các buổi họp khu vực
- 4 trong số 10 Mục Vụ Học Xá
- 9 nhóm tiếp cận cộng đoàn

Các buổi lắng nghe khu vực theo các con số:

- Tổng Quan về Buổi Họp: 15 buổi họp với khoảng 500 người tham dự.
 - o 10 địa hạt
 - o Trực tuyến
 - o Phó Tế và Tu Sĩ
 - o Linh Mục
 - o Nhân viên tòa giám mục
 - o Chủng sinh
- Đại diện đến từ:
 - o 94 trong số 102 Giáo Xứ & Khu truyền giáo
 - o 13 trong số 24 Trường học
 - o 3 trong số 10 Mục Vụ Học Xá
 - o 12 Nhóm Tiếp cận
 - o 10-20 người tham dự không rõ liên kết
- 37 Người Tham Dự Cuộc Họp Tiền Công Nghị:
 - o 8 từ Hội Đồng Linh Mục
 - o 21 từ Nhóm Phụ Trách Công Nghị Tổng Giáo Phận
 - o 8 từ các trường họp đặc biệt được mời để đảm bảo tiếp cận với các cộng đồng bị gạt ra bên lề xã hội

Tiếp cận Người Bên lề Xã hội

Nhóm phụ trách tiếp cận gồm 35 thành viên được dự định là một phương tiện chính để thu hút ý kiến đóng góp từ những người bên lề xã hội. Các thành viên đại diện cho các nhóm như Catholic Charities, các nhà lãnh đạo từ cộng đồng người Việt, người gốc Tây Ban Nha và người da đen, các thừa tác viên trường đại học, một tổ chức hỗ trợ cho những người tự nhận là LGBTQ+ và gia đình của họ, và điều phối viên hỗ trợ nạn nhân của tổng giáo phận.

Những thành viên này đóng vai trò là đại sứ của công nghị trong cộng đồng của họ, mời gọi mọi người tham gia. Các thành viên của nhóm phụ trách nòng cốt đã cẩn trọng và cân nhắc trong việc mời nhiều nhóm nhất có thể. Nhóm phụ trách tiếp cận họp mặt ba lần, nhưng mỗi nhóm phụ trách tiếp cận có một thành viên thuộc nhóm phụ trách nòng cốt mà họ có thể đến để được hỗ trợ.

Ví dụ về tác động của hiệp hành và lắng nghe đã cho thấy ngay từ khi nhóm phụ trách nòng cốt trình bày các hướng dẫn được đề xuất cho nhóm phụ trách tiếp cận. Tổng Giáo Phận Atlanta thường sản xuất tài liệu chung bằng tiếng Anh và tiếng Tây Ban Nha. Đối với công nghị, nhóm phụ trách đã quyết định thêm tiếng Việt để đại diện cho ngôn ngữ phổ biến thứ ba. Kế hoạch ban đầu là phát hành các tài liệu bằng tiếng Anh và thêm các ngôn ngữ khác khi bản dịch hoàn tất. Một thành viên trong nhóm phụ trách tiếp cận đã không chấp nhận ý tưởng này. Người này nói rằng các cộng đồng bị gạt ra bên lề xã hội thường cảm thấy họ là 'tầng lớp cấp hai' hoặc 'như ý nghĩ muộn màng' khi các nguồn thông tin cho họ được cung cấp sau đó. Người này cũng chỉ ra rằng có một số cộng đồng văn hóa khác, mặc dù không nhiều, xứng đáng có tiếng nói trong quá trình này. Những nhận xét khai sáng này đã thay đổi việc triển khai. Nhóm phụ trách đã nhất trí để tất cả các tài liệu được dịch sang bảy ngôn ngữ và tổ chức ra mắt cho đến khi tất cả các tài liệu có thể được đăng.

Kết quả là một trang web nơi các nhà lãnh đạo giáo xứ và nhóm cũng như các cá nhân có thể tải xuống nhiều thông tin khác nhau từ các hướng dẫn từng phút cho các buổi lắng nghe tập trung vào cầu nguyện được đề xuất cho đến các video về tính hiệp hành. Các nguồn thông tin đã được đăng bằng tiếng Miến Điện, tiếng Hoa, tiếng Anh, tiếng Creole Haiti, tiếng Hàn, tiếng Bồ Đào Nha, tiếng Tây Ban Nha và tiếng Việt. Trang web bao gồm lời mời gọi mọi cộng đồng nào không được đại diện liên hệ với nhóm phụ trách công

ngợi để được hỗ trợ. Ngay sau đó, lãnh đạo ban mục vụ khuyết tật trong tổng giáo phận đã nhận thấy cần có một buổi họp điều chỉnh cho người khuyết tật tinh thần hoặc thể chất hoặc chậm phát triển. Người này đã tạo ra buổi họp đó và một buổi họp thứ hai cho những người có trí nhớ suy giảm. Nhóm phụ trách nòng cốt tiếp tục thảo luận về cách cởi mở với các kiểu lắng nghe khác nhau. Do đó, giai đoạn tham vấn đã phát triển khi nhóm phụ trách nhận được ý kiến đóng góp từ toàn giáo phận.

Các buổi họp khu vực dành cho tất cả mọi người. Nhóm phụ trách đã yêu cầu mỗi giáo xứ, trường học, mục vụ học xá và nhóm cử hai đại diện, dành 60-100 chỗ ngồi cho công chúng. Thật đáng thất vọng, những chỗ ngồi bổ sung này thường không được sử dụng. Nhóm phụ trách đã thử một số cách để tăng số người tham dự lên mức tối đa. Bất chấp những thách thức này, Chúa Thánh Thần đã đem đến những tiếng nói đa dạng, cần thiết và đáng ngạc nhiên tại các buổi họp khu vực này.

Một số người cảm thấy bị tổn thương bởi giáo hội, như những người ly dị, người sống sót sau khi bị lạm dụng và thành viên của các cộng đồng thiểu số, không muốn tham dự các buổi họp địa phương hoặc khu vực. Một số người trong số họ đã gửi câu trả lời khảo sát. Những người khác vẫn vắng mặt trong quá trình này. Một phương pháp thành công là tổ chức các buổi lắng nghe nhỏ cho những nhóm cụ thể đó với người mà họ tin tưởng. Điều Phối Viên Hỗ Trợ Nạn Nhân đã đích thân mời những người sống sót sau khi bị lạm dụng tham dự một buổi họp; lãnh đạo Văn phòng Mục Vụ Công giáo Người da đen đã tổ chức một buổi họp cho những thanh niên Công giáo Da đen; giám đốc mục vụ người khuyết tật đã tổ chức các buổi họp cho người khuyết tật và gia đình của họ. Những buổi học này có ít người tham dự, nhưng ý kiến đóng góp của họ rất quan trọng để tạo nền tảng cho việc lắng nghe trong tương lai. Nhóm phụ trách muốn tiếp tục theo đuổi các cơ hội để lắng nghe các cộng đồng này sau khi quá trình công nghị chính thức hoàn thành.

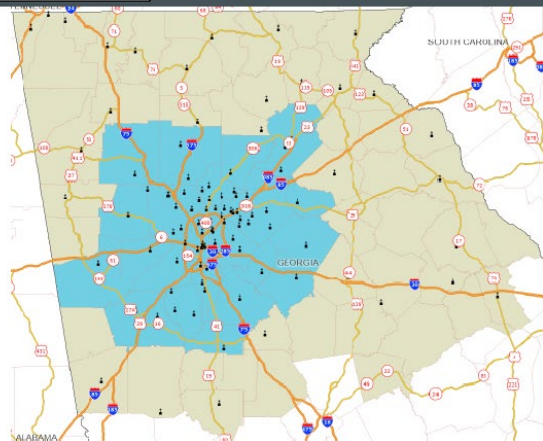
Những Khoảnh Khắc Ý Nghĩa

Nhóm phụ trách nòng cốt của tổng giáo phận đã chứng kiến một số khoảnh khắc gặp gỡ đáng giá tại các buổi họp khu vực. Trong một buổi họp, một thành viên nòng cốt đã chú ý đến một người phụ nữ ngồi một mình ở phía sau. Khi tiếp cận người phụ nữ để mời cô ấy đến một bàn, thành viên này mới phát hiện ra người phụ nữ chỉ nói tiếng Tây Ban Nha. Nhóm phụ trách đã cố gắng tìm cách đưa cô ấy vào khi một tình nguyện viên song ngữ của giáo xứ bước lên đề nghị làm thông dịch viên. Sau khi buổi học bắt đầu, một nhóm thanh niên từ một giáo xứ Việt Nam đến. Một trong những thanh niên này ngồi cùng bàn, bổ sung một ngôn ngữ và một quan điểm văn hóa khác. Vào cuối cuộc họp đó, một người phụ nữ tại bàn bày tỏ rằng những gì có vẻ như là trở ngại khi bắt đầu cuộc họp đã biến thành một cơ hội gặp gỡ may mắn cho tất cả mọi người được họp mặt. Cô ấy ghi nhận Chúa Thánh Thần đã đưa những người tham gia đặc biệt đó lại với nhau.

Tại một buổi họp khác, một người tham dự bày tỏ sự thất vọng về các hạn chế COVID khi tổng giám mục đưa ra một nhận xét nhẹ nhàng. Đối với nhóm phụ trách, điều đó cho thấy nhu cầu tập trung vào những tổn thương và mất mát mà nhiều người cảm thấy vì việc đóng cửa do đại dịch. Có vẻ như các hạn chế đối với các cuộc họp đã ảnh hưởng nặng nề đến các cộng đồng nông thôn trên toàn tổng giáo phận, chiếm 71 phần trăm khu vực địa lý Tổng giáo phận và chỉ chiếm 21 phần trăm tổng dân số. Điều có thể đã bị gạt bỏ như một ý kiến giận dữ đã trở thành phần thảo luận sâu sắc hơn trong nhóm phụ trách. *"COVID là thời điểm khó khăn gần đây cho cộng đoàn vì nó khiến chúng ta tránh xa các giáo dân khác và không nhận được Thánh Thể."* Khảo sát cũng xác nhận chủ đề này. *"Đại dịch đã làm cho giáo dân mệt mỏi. Giáo Hội không chỉ đóng cửa với họ, họ còn mất liên lạc với giáo hội. Chỉ có các lãnh đạo tình nguyện mới tiếp tục công việc mục vụ và tiếp cận trực tuyến. Họ cảm thấy bị bỏ rơi."*

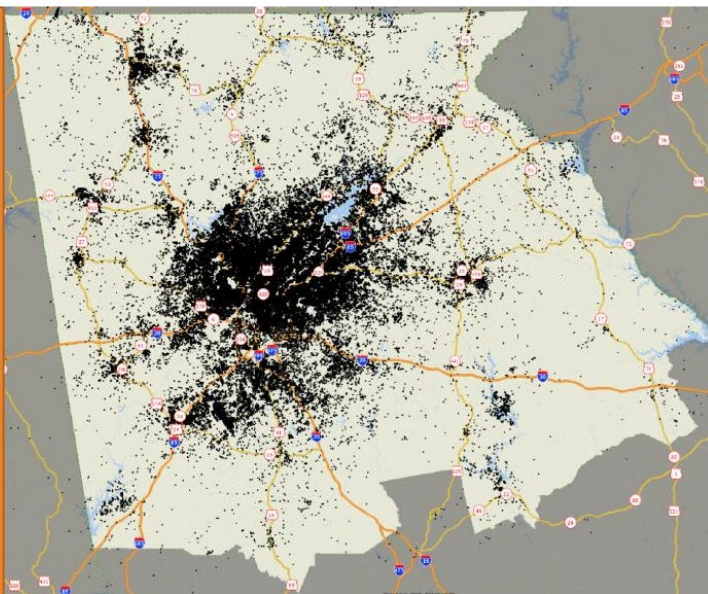
THÔNG TIN CHI TIẾT VỀ AOA

- 21,445 dặm vuông
- 69 Quận ở miền bắc Georgia
- Dân số: 7.7 Triệu
- Số dân Công giáo: 1.19 Triệu
- 20 Quận Đô thị:
 - 71 Giáo xứ/Khu truyền giáo
 - 79% Dân số
- 49 Quận Nông Thôn:
 - 31 Giáo xứ/Khu truyền giáo
 - 21% Dân số

Số Hộ Gia
Đình Công
Giáo Đã Đăng
Ký

(2019 ParishSoft)

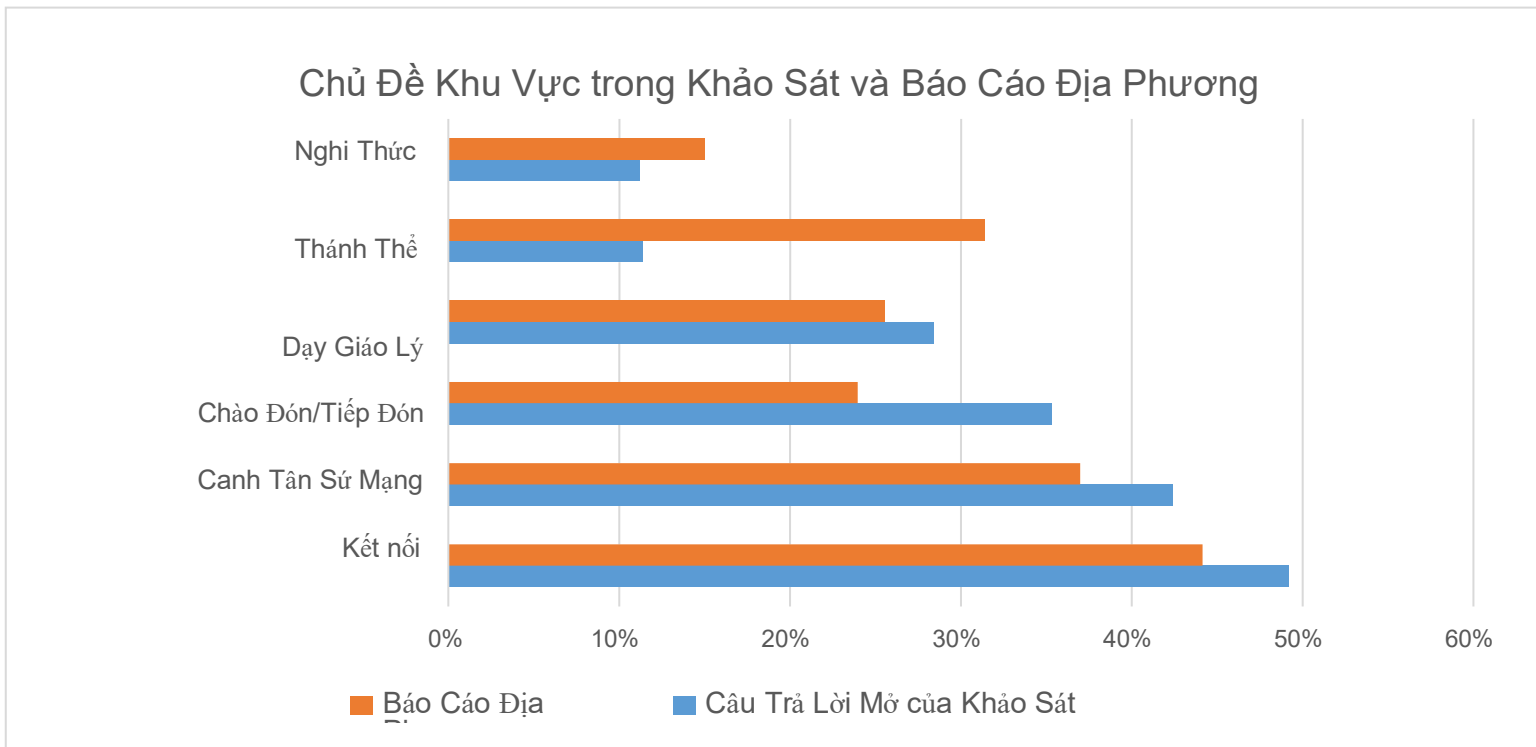

Một ví dụ khác về việc lắng nghe mà đã tạo ra nhiều cơ hội đối thoại hơn nữa trong nhóm phụ trách nòng cốt và ngoài các lựa chọn nghi thức liên quan. Với những thay đổi gần đây liên quan đến các nghi thức trước Công đồng Vatican II, nhóm phụ trách nòng cốt dự kiến sẽ nhận được một số ý kiến mạnh mẽ. Cho dù những ý kiến đó đôi khi vẫn còn, những người có tình yêu đối với nghi thức Latinh lâu đời hơn cũng đã hết lòng tham gia vào toàn bộ quá trình, suy ngẫm nhiều về tất cả các câu hỏi. Họ bày tỏ tình yêu của mình đối với nghi thức và giáo hội theo một cách mở ra cơ hội đối thoại.

Chủ Đề Phân Định

Những người đã tham dự các buổi lắng nghe địa phương cho biết niềm vui lớn và giá trị trong các buổi gặp gỡ. Một niềm vui của quá trình này là kết quả của các buổi họp mặt nhóm nhỏ. Gần 100 người đã có nhận xét cụ thể về điều này. Một nửa trích dẫn việc lắng nghe như một phần thú vị nhất của công nghị trong khi nửa còn lại bày tỏ sự thích thú với cơ hội được thực sự hiện diện như một nhóm. Như trường hợp nhóm phụ trách công nghị Jennifer Miles đã phản hồi, 'Chúa Thánh Thần đã gửi đến những người mà chúng ta cần.' Khi các phiên họp tiếp diễn, một loạt các chủ đề chung đã xuất hiện. Tất cả đều được đề cập trong cả hai ý nghĩa tích cực và tiêu cực, và được hỗ trợ bởi các báo cáo lắng nghe địa phương và các câu trả lời khảo sát.

Nhóm phụ trách đã làm nổi bật hai chủ đề khác sau khi tất cả cuộc tham vấn được thực hiện và dựa trên cuộc họp tiền công nghị.

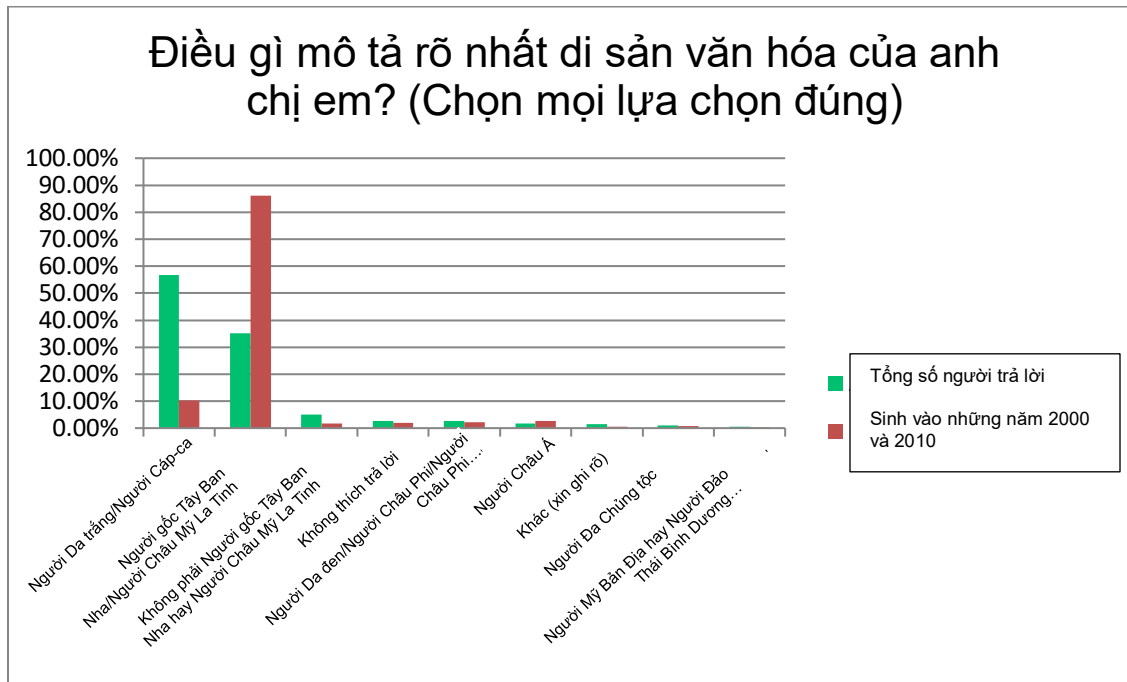

Kết nối/Mất kết nối/mong muốn hiệp nhất

- Mối quan tâm phổ biến nhất được đề cập là cảm giác kết nối hoặc mất kết nối với giáo hội, giáo xứ hoặc tổng giáo phận. Mọi người muốn cảm thấy được kết nối một cách riêng tư. Họ gặp rắc rối và thậm chí bị suy sụp nếu họ cảm thấy bị mất kết nối và lo lắng về những người hàng xóm đã rời bỏ giáo hội. Hai người trả lời khảo sát đã nói về điều này khi trả lời câu hỏi về hy vọng của họ đối với giáo hội. *"Với tư cách là Giáo Hội, chúng ta sẽ có thể chữa lành cho những người mà chúng ta đã làm tổn thương, xúc phạm và xô đẩy, và chúng ta sẽ có thể phá vỡ các rào cản (dân tộc/văn hóa, ngôn ngữ, chủng tộc) ngăn cách chúng ta và hình thành mối liên kết lâu dài của tình yêu thương như anh chị em (và không chỉ với những người trong Giáo Hội, mà đặc biệt là những người sống bên ngoài Giáo Hội)."* *"Hy vọng của tôi là chúng tôi sẽ là một cộng đồng chào đón những người đã rời bỏ giáo hội trong đại dịch cũng như những người đấu tranh để tin vào Thánh Thể và giá trị của một cộng đồng đức tin. Tôi cầu xin rằng Quyền giáo huấn của Giáo hội sẽ định hướng và giáo huấn cho những người trong chúng ta đang gặp khó khăn với cách tư vấn và hỗ trợ người chuyển giới, đồng tính luyến ái, ủng hộ phá thai, bị truyền đạt thông tin sai lệch mà không làm giảm bớt hoặc làm suy yếu giáo lý đức tin của chúng ta,"*
- Một dấu hiệu của hy vọng là mọi người nhận ra, *"Chúa Giêsu là nguồn gốc của sự hiệp nhất cho chúng ta."*
- Khi đề cập đến cả đời sống giáo xứ và các buổi lắng nghe, mọi người trích dẫn động lực của nhóm nhỏ hoạt động hiệu quả như thế nào để xây dựng các mối quan hệ và củng cố đời sống giáo xứ.
- Có vẻ như sự mất kết nối chỉ là mặt trái của nhu cầu kết nối, nhưng các cuộc thảo luận về nguyên nhân cảm thấy bị mất kết nối cho thấy các vấn đề cần quan tâm khác.
- Sự thiếu khả năng đánh giá cao sự khác biệt về văn hóa hoặc ngôn ngữ và thiếu năng lực giao tiếp liên văn hóa đang gây ra sự chia rẽ trong nhiều giáo xứ ngày nay. Mọi người muốn hiệp nhất như một giáo hội, nhưng không biết chắc cách làm để đạt được điều đó khi các giáo dân của họ muốn tham dự một Thánh Lễ phản ánh di sản văn hóa của họ.
- Tổng Giáo Phận Atlanta vô cùng đa dạng. Dựa trên dữ liệu năm 2020, đa phần dân số Công Giáo ước tính của chúng ta không phải là người da trắng. Nhóm dân số người gốc Tây Ban Nha và nhóm dân số người da trắng không phải gốc Tây Ban Nha ước tính khoảng 43 phần trăm mỗi nhóm. Hơn nữa, các Thánh Lễ được cử hành bằng ít nhất 12 ngôn ngữ khác nhau. Các buổi lắng nghe địa phương lớn nhất được tổ chức tại San Felipe de Jesus, một giáo xứ có sự pha trộn giữa các thành

viên Haiti và người gốc Tây Ban Nha. Ba ngàn người đã tham gia trong hai ngày.

- Điều quan trọng cần lưu ý là phần lớn các câu trả lời khảo sát từ những người được sinh ra từ năm 2000 đến từ những người gốc Tây Ban Nha, đặc biệt là từ Our Lady of the Americas.

- Một chủ đề phụ khác về sự mất kết nối đến từ những người đã trải qua xung đột với cha xứ hoặc nhân viên giáo xứ của họ. Họ cảm thấy bị xúc phạm cá nhân nặng nề khi giải thích rằng cha xứ không tôn trọng hoặc không thích họ. "Những linh mục hồng hách tự cho mình đặc biệt hơn. Sau 30 năm là một người Công giáo rất tích cực, gần đây tôi đã rời bỏ. Cơ cấu giáo hội với các linh mục toàn quyền kiểm soát là một phần lớn trong sự rời bỏ của tôi." "Nhân viên mới không có sự kết nối nào với chúng tôi, những giáo dân lâu năm."
- Xung đột trong giáo xứ có thể gây khó chịu đến mức mọi người cảm thấy bị đẩy ra khỏi nhà thờ của họ. "Mong muốn hiệp nhất dường như tương quan với mong muốn thực hành đức tin truyền thống. Sự hiệp nhất thường có vẻ hướng đến sự hiệp nhất về tư tưởng và giáo huấn."
- Nhóm phụ trách công nghị phát hiện ra rằng nhiều người cảm thấy rằng họ không được kết nối với tổng giáo phận của họ hoặc bất kỳ giáo xứ nào khác ngoài giáo xứ của họ. Điều này đặc biệt đúng ở các giáo xứ nông thôn. Một số người cho biết ý kiến phản ánh rằng việc đóng cửa do đại dịch làm tăng cảm giác bị nhà thờ tổng giáo phận bỏ rơi. "Từ trong nội tại đã thiếu sự tin tưởng vào sự lãnh đạo của Giáo Hội trên cấp Linh Mục Giáo Xứ. Một số giáo dân tin rằng các chương trình từ cấp Tổng Giáo Phận trở lên là "không cảm nhận được" và không liên quan đến nhu cầu của hầu hết giáo dân." "Cần phải có một nỗ lực tốt hơn để đưa các giáo xứ nông thôn vào các sự kiện và cung cấp các hoạt động của Tổng Giáo Phận gần địa điểm của họ hơn." "Khi chúng ta có một Tổng Giám Mục mới, chúng ta có một cơ hội duy nhất để có những tầm nhìn mới đối với tổng giáo phận của chúng ta và thực hiện một số thay đổi cần thiết...và thu hút nhiều sự chú ý hơn đến các giáo xứ có thể đang chịu thiệt thòi hoặc cần thêm tình yêu thương và sự phát triển ngay bây giờ. Là một giáo xứ thiểu số, chúng tôi muốn những nỗ lực của chúng tôi được ghi nhận ở cùng một mức độ như các giáo xứ khác và có cùng cơ hội như các giáo xứ lớn hơn." "Không có mối liên kết nào với tổng giáo phận ngoại trừ bài phát biểu "xin tiền" đã được ghi âm sẵn. Muốn tương tác nhiều hơn với tổng giáo phận (dạy giáo lý, sự kiện, tính minh bạch về việc sử dụng các ngân quỹ trong suốt năm)."

Chào mừng/Tiếp đón

- Gần như là một điểm đối lập với cuộc tranh luận về sự liên kết/mất liên kết, nhiều báo cáo đề cập suy nghĩ của mọi người về việc cần đến giáo hội - đặc biệt là giáo xứ - cần được đón nhận.
 - o Tình cảm bao gồm mong muốn rằng sự chào đón này là chân thực và liên tục và liên quan

đến việc cử hành các bí tích. “Tôi hy vọng rằng sẽ có thêm nhiều người cảm thấy được chào đón. Tôi hy vọng rằng sẽ có nhiều người cảm nhận mối quan hệ mật thiết với Chúa Kitô trong Thánh Thể. Tôi cũng hy vọng rằng nhiều người ngoài Công giáo sẽ cảm thấy được chào đón và tôn trọng.”

- o “Nhiều người đã thất vọng bởi những hành động trong quá khứ của Giáo Hội. Có thể khó để đồng hành cùng những người khác mà không cảm thấy được chào đón.”
- o “Các nhà thờ của chúng ta cần phải là nơi mà mọi người cảm thấy mình là một phần của một gia đình được kết nối.”
- o “Giáo Hội Hoàn Vũ như một ngôi nhà cho tất cả mọi người và nên là nơi mọi người muốn quay trở về.”

Đưa Vào/Loại Trừ/Gạt Ra Bên Lề

- Những người không cảm thấy được chào đón đến từ các cộng đồng bị gạt ra bên lề. Những người này bao gồm người Công giáo Da đen và gốc Tây Ban Nha; người khuyết tật; những người có nhận dạng là LGBTQ+ và/hoặc gia đình và bạn bè của họ, và những người muốn có một nghi thức, đời sống tận hiến và cộng đoàn truyền thống hơn. Một số cảm nghĩ bao gồm nhận thức rằng giáo hội đã không đồng hành tốt với những người có nhận dạng là LGBTQ+, phụ nữ và người khuyết tật.
- “*Tổng Giáo Phận không cần phải nhìn ra bên ngoài mới nghe thấy tiếng gọi của Chúa Thánh Thần từ người bên lề xã hội; Tổng Giáo Phận phải nhìn kỹ hơn vào cách thức họ đã gạt ra bên lề các cộng đoàn của chính mình, cho dù thông qua sự phân biệt đối xử chủ động hoặc không hành động một cách thụ động.*”
- “*Cho dù đó là dưới hình thức các thừa tác viên/nhân viên không niềm nở hay việc giới thánh chức không thừa nhận tai họa của các mô hình phân biệt chủng tộc đương thời và trong lịch sử của Giáo Hội và xã hội, nhưng có một trải nghiệm chung về sự cô lập khi người ta không ở trong bối cảnh chủ yếu là người Công giáo Da đen. Trải nghiệm này cũng được chia sẻ bởi các thành viên trong gia đình, bao gồm một số người không còn liên kết với Giáo hội Công giáo nhưng vẫn tiếp tục theo dõi sự phát triển trong Giáo hội.*”
- “*Chúng ta cần thêm không gian trong giáo xứ cho người lớn gốc Tây Ban Nha. Chúng ta có mong muốn được tham gia nhưng không có nguồn lực.*”
- “*Có một nhu cầu hỗ trợ to lớn cho những người khuyết tật. Chúng ta cần tìm ra những cách sáng tạo hơn để đưa họ vào để mọi người có thể hiểu nhau hơn và không cô lập. Cô lập là đau đớn. Tất cả những người tham gia buổi họp đều mong muốn có những mối quan hệ - không chỉ với những người bao dung cho họ. Âm nhạc là một ngôn ngữ quốc tế và hầu hết mọi người đều có thể cảm nhận được. Chúng ta nên tìm cách để đưa người khuyết tật đến với các cơ hội âm nhạc của giáo xứ.*”
- “*Vấn đề là người bị gạt ra bên lề sẽ tạo ra sự chia rẽ. Người nghèo, người vô gia cư, người bệnh được tiếp nhận rộng rãi. Khi định nghĩa mở rộng ra cộng đồng LGBTQ thì có sự bất đồng.*” “*Một số người cho ý kiến đã tìm cách tiếp cận thanh thiếu niên và những người đã rời khỏi Giáo Hội. Có những ý kiến muốn tiếp cận nhiều hơn đến những người bị tước quyền như LGBTQ, phụ nữ hoặc người dân tộc thiểu số. Có rất ít người tìm cách tiếp cận với xã hội nói chung.*” “*Những người tham gia dường như gặp khó khăn để xác định ai là người bị gạt ra bên lề, ngay cả trước khi xem xét làm thế nào để chào đón họ tốt nhất.*”

Thánh Thể

- Thánh Thể đã đóng một vai trò nổi bật trong nhiều cuộc thảo luận trong quá trình hiệp hành. Một số người tham dự buổi lắng nghe đề cập đến câu chuyện Chúa Giêsu mặc khải cho các môn đệ của mình tại Emmaus như một câu chuyện ngụ ngôn thú vị cho hành trình hiệp hành, lưu ý rằng Chúa Kitô đã đến để gặp các môn đệ trên đường. Một người cho ý kiến đã quan sát thấy rằng chúng ta nên điều chỉnh trong hành trình của mình để phù hợp với những bạn đồng hành đi chậm nhất của chúng ta như Chúa Giêsu điều chỉnh thông điệp của mình để giúp các môn đệ hiểu được sự cứu rỗi của họ. Những người cho biết ý kiến khác nói thêm rằng “*chúng ta phải phát triển một loại tình bạn nào đó với những người đồng hành cùng nhau. Chúa Kitô mặc khải Lời Chúa cho họ, cho họ ăn chính Người (Thánh Thể), và ban cho chúng ta sức mạnh để hoàn thành sứ mạng luôn*

luôn cộng tác với nhau."

- Các tài liệu tham khảo khác về Thánh Thể cho thấy một nỗi e sợ phổ biến rằng mọi người sẽ không trở lại Thánh Thể sau COVID.
- Một điểm cuối cùng cần phân định và thảo luận thêm là nhiều ý kiến từ những người nói rằng Thánh Thể là lý do duy nhất họ vẫn đến nhà thờ. Các ý kiến này cần có cuộc điều tra về lý do tại sao những người này không hài lòng và làm thế nào để nhà thờ có thể phục vụ tốt hơn cho họ để họ có thể tận hưởng đầy đủ lợi ích của đời sống Công Giáo. *"Nếu không có niềm tin vững chắc và trung thành của tôi vào sự Hiện Diện Thực Sự, tôi chắc đã rời bỏ Giáo Hội Công Giáo. Nhưng điều đó sẽ không bao giờ xảy ra. "Không rời bỏ, nhưng thất vọng." "Tôi sẽ không bao giờ rời bỏ Giáo Hội Công Giáo. Người trong Giáo Hội có thể làm tổn thương người khác, nhưng đức tin của tôi là vào Chúa Kitô, Người nhìn thấy tất cả và Người sẽ không bao giờ rời bỏ cô dâu của mình, Giáo Hội của mình, tôi cũng sẽ không, "Đức tin của tôi đang héo tàn trong những ngày này vì thời cuộc quá chán nản và điều đó khiến tôi cảm thấy rất bị cô lập." "Có thể nói tôi đã không rời bỏ nhà thờ, tôi chỉ không dự Thánh Lễ vì tôi không thể nhận được Thánh Thể vì tôi là một người Công giáo đã ly dị và tái hôn." "Tôi không rời bỏ nhà thờ, nhà thờ đã rời bỏ tôi." (... khi tôi ly dị, sau đó tái hôn với một người Công giáo đã ly dị). Câu trả lời này được lặp lại. "Tôi không thể rời bỏ Giáo Hội Công Giáo vì Thánh Thể, nhưng đôi khi tôi thực sự muốn." Có lúc tôi muốn rời bỏ vì vụ bê bối của giáo hội với trẻ vị thành niên, nhưng những bí tích đã khiến tôi quay trở lại. Tôi nhận ra rằng các linh mục cũng giống như tôi và rất cần nhiều lời cầu nguyện."*

Nghi Thức

- Tương tự, nhận thức về chất lượng nghi thức trong một giáo xứ đã tác động đến cách những người đưa ra ý kiến cảm nhận về tương lai của giáo hội. Một số người đưa ra nhận xét tích cực, nói rằng họ thấy nghi thức là một cách để gặp gỡ Chúa Giêsu. Những người khác trích dẫn những bài giảng "nhàm chán" như là lý do làm cho những người trẻ tuổi có thể không tham dự.
- Như đã ghi chú trước đó, nhóm phụ trách nòng cốt đã nhận được một số ý kiến từ những người mong muốn một nghi thức truyền thống hơn. Một số người muốn có nhiều tiếng Latinh hơn trong khi những người khác muốn Thánh Lễ trước Công Đồng Vatican II trở thành một lựa chọn thường xuyên hoặc ít nhất là một điểm thảo luận. Một người duyệt báo cáo đã chỉ ra, *"Mặc dù một số ý kiến liên quan đến Thánh Lễ Latinh Truyền thống (Traditional Latin Mass, TLM), có ít lo ngại về tình trạng sẵn có của TLM. Thay vào đó, có lo ngại rằng những người muốn tham dự TLM không được tôn trọng."*
- Ngay cả trong số những người ủng hộ Novus Ordo (Thánh Lễ Nghi Thức Mới) có những ý kiến như, *"Đã mất đi ý thức Thánh Thiêng trong Thánh Lễ. Đại dịch đã đẩy mọi người ra xa và xem lễ trên ti vi. (sic) Cần trở lại tham dự trực tiếp."*

Dạy Giáo Lý

- Người trong tổng giáo phận bày tỏ sự lo lắng về việc dạy giáo lý. Hầu hết mọi người cảm thấy đang thiếu các lễ vật hiện nay, đặc biệt khi những người lớn trẻ tuổi quan tâm. Một vài người mong muốn trở lại với mô hình Giáo Lý Baltimore và những người khác vẫn xem sự hình thành đức tin gia đình là giải pháp hiệu quả nhất. Vẫn còn những người khác đề cập đến tầm quan trọng của việc bao gồm Giáo Huấn Xã Hội Công Giáo. Các cộng đoàn văn hóa cũng lo lắng rằng việc dạy giáo lý không mạnh mẽ đối với những người mà tiếng Anh là ngôn ngữ thứ hai của họ. Một câu hỏi sâu sắc hơn không phải lúc nào cũng rõ ràng trong các ý kiến là ý nghĩa của việc dạy giáo lý và cách người Công giáo hiểu việc dạy giáo lý nói chung (như việc truyền lại nội dung và hướng dẫn chính xác so với sự hiểu biết rộng hơn về việc dạy giáo lý như việc hình thành khả năng trở thành môn đệ với động lực rao giảng tin mừng không ngừng nghỉ). *"Không có nguồn lực hoặc đào tạo nào để chia sẻ Phúc Âm. Chúng ta không biết cách "rao giảng trên đường phố" hoặc đi thực hiện sứ mạng trong cộng đoàn của chúng ta."*
- Cuộc tranh luận về việc dạy giáo lý hiệu quả đã khiến một người đánh giá phản ánh về những gì người này đã nhìn thấy là mục tiêu cuối cùng của việc giảng dạy giáo lý hiệu quả. *"Về mặt trí tuệ, những nhận xét này chỉ ra nhu cầu bồi dưỡng nhiều hơn cho người lớn về đức tin để trao quyền cho người Công giáo phân biệt giữa các vấn đề thiết yếu của đức tin mà đòi hỏi sự hiệp nhất và các vấn đề thực hành nơi văn hóa, lương tâm và tính khí có thể dẫn đến sự khác biệt cần được"*

đánh giá cao thay vì bị giới hạn thông qua việc áp đặt các 'quy tắc.' Về mặt tâm linh, những ý kiến này yêu cầu thêm cơ hội trong Giáo Hội để người Công giáo trưởng thành phát triển đức tin của họ đã được ăn sâu trong chủ nghĩa trọng luật cũng như được ăn sâu trong lòng thương xót và bác ái. Đây không chỉ là vấn đề dạy giáo lý như việc hướng dẫn tôn giáo cơ bản, mà là sự bồi dưỡng thần học và tâm linh, mời gọi người Công giáo bước vào sự hiểu biết trưởng thành hơn về đức tin."

- *"Là người Công giáo có niềm tin mạnh mẽ vào Thánh Thể, không có gì, (sic) vì không có gì khác có thể đem đến điều mà Giáo Hội Công Giáo đem đến trong sự mật thiết với Thiên Chúa. Tuy nhiên, nhiều người không có cùng niềm tin có thể bị lung lay, vì nền tảng của họ không mạnh mẽ. Chúng ta không làm tốt lắm việc giảng dạy sự hiểu biết về trái tim, thay vào đó là ủng hộ những hiểu biết qua sách vở (đặc biệt phổ biến trong các chương trình RCIA cho trẻ em). Mọi người sẽ ra ngoài tìm kiếm nhiều hơn nếu họ không nhận ra họ có tất cả điều đó, và gánh nặng của việc khuyến khích trải nghiệm với Thánh Thể để hình thành sự hiểu biết về trái tim phụ thuộc vào chúng ta với tư cách Giáo Hội."*

Canh Tân Sứ Mạng

- Mọi quan tâm chung đối với nhiều người là làm thế nào để đưa mọi người trở lại nhà thờ. "Có một nhu cầu từ phía toàn Giáo Hội là tiếp cận với những người không còn hoặc không thường xuyên tham gia vào cộng đoàn." Lý do rời bỏ nhà thờ bao gồm những người đã ly hôn, người không bao giờ trở lại khi các nhà thờ mở cửa trở lại sau các hạn chế COVID, người sống sót sau lạm dụng và người không đồng ý với giáo huấn và học thuyết của giáo hội về các vấn đề xã hội như nhập cư, nhận dạng giới tính, phá thai và nhiều vấn đề khác nữa. Mọi người trích dẫn việc tham gia quá nhiều và quá ít vào chính trị như những lý do khác làm mọi người đã rời bỏ nhà thờ.
- Trong nhiều trường hợp, báo cáo đề cập rằng giáo dân không biết chắc chắn cách kết nối với những người bị gạt ra bên lề xã hội, nên khả năng mời họ tham gia càng ít hơn. *"Mọi người đang không cảm thấy ổn về bản thân, và chúng ta cần tìm cách để tiếp cận và yêu thương những người xung quanh."* Điều này thể hiện khi mọi người phản ánh về những người tham gia các buổi lắng nghe tại địa phương. *"Thật khó để tìm những người tham gia không phải là một trong những thành viên tích cực nhất của chúng ta—để nghe tiếng nói từ những người bên lề xã hội."*
- Một thành viên nhóm phụ trách nòng cốt đã đưa ra những suy nghĩ về cách giải quyết những mối lo ngại này. *"Mọi người đều mong muốn được yêu thương và đón nhận—để trở thành một phần của gia đình. Mong muốn đó hiện diện trong suốt các câu trả lời về công nghị, mặc dù không phải lúc nào cũng rõ ràng rằng người Công giáo hoàn toàn biết họ được Thiên Chúa Cha yêu thương nhiều như thế nào trong Chúa Giêsu Kitô và thông qua Chúa Thánh Thần. Mỗi người đều có những nỗi đau và chỗ cần chữa lành khác nhau. Tin mừng nguyên thủy là câu chuyện quan trọng nhất có ý nghĩa trong các câu chuyện cá nhân và cộng đoàn của chúng ta. Nó cho thấy chúng ta được Thiên Chúa yêu mến biết bao, và không thể tách rời khỏi Thánh Thể - hai điều này đi đôi với nhau."*
- Có rất nhiều sự nhất trí về việc cần thiết phải mạnh dạn tuyên bố tin mừng. Có một số bất đồng về việc ai là người chịu trách nhiệm cho công việc này. Những người trả lời khảo sát cảm thấy trách nhiệm của giới thánh chức hoặc hệ thống phân cấp là khắc phục các vấn đề. Trong khảo sát, một số người trả lời đề xuất những thay đổi mà họ muốn thấy trong nhà thờ của họ. Các đề xuất chủ yếu tập trung vào những thay đổi được thực hiện ở cấp giáo xứ (50 phần trăm). Ba mươi ba phần trăm tại tổng giáo phận hoặc giáo hội hoàn vũ. Chỉ có bảy phần trăm tập trung vào hành động của từng người Công Giáo.
- Điều này trái ngược với kết quả của các buổi lắng nghe, trong đó khuyến khích vai trò của tín hữu: *"Việc giúp giáo dân nhận ra rằng họ cũng đồng chịu trách nhiệm về việc chia sẻ Tin Mừng sẽ là chìa khóa trong vài năm sắp tới khi giáo xứ của chúng ta cố gắng hoạt động sau COVID."* Một người tham dự hy vọng: *"Với tư cách là Giáo Hội, chúng ta sẽ có thể chữa lành cho những người mà chúng ta đã làm tổn thương, xúc phạm và xô đẩy, và chúng ta sẽ có thể phá vỡ các rào cản (dân tộc/văn hóa, ngôn ngữ, chủng tộc) ngăn cách chúng ta và hình thành mối liên kết lâu dài của tình yêu thương như anh chị em (và không chỉ với những người trong Giáo Hội, mà đặc biệt là*

những người bên ngoài Giáo Hội)." "Hy vọng của tôi là chúng ta sẽ là một cộng đoàn chào đón những người đã rời bỏ nhà thờ trong đại dịch cũng như những người đấu tranh để tin vào Thánh Thể và giá trị của một cộng đoàn đức tin. Tôi cầu xin rằng Quyền Giáo Huấn của Giáo Hội sẽ định hướng và giảng dạy cho chúng ta, những người đang gặp khó khăn trong cách tư vấn và hỗ trợ những người chuyển giới, đồng tính luyến ái, ủng hộ phá thai, bị truyền đạt thông tin sai lệch mà không làm giảm sút hoặc làm suy yếu đức tin của chúng ta," một người khác viết.

- Một đề nghị lớn từ cuộc họp tiền công nghị bao gồm việc cho phép các linh mục có thêm thời gian cho các vấn đề mục vụ.

Những Con Đường Mới

- Có vẻ như hiệp hành có sức mời gọi đến mức nhiều người tham gia mong muốn nhiều hơn. Hơn một phần ba các giáo xứ tham gia có kế hoạch cụ thể để tiếp tục đối thoại hiệp hành trong phạm vi giáo xứ hoặc mục vụ của họ. Hai mươi bốn giáo xứ vẫn đang xem xét các bước tiếp theo, từ "chúng tôi không biết" đến kế hoạch xem xét phản hồi với ban lãnh đạo và chia sẻ kết quả với cộng đoàn.
- Một thành viên trong nhóm phụ trách tiếp cận đã phản ánh về những cách có thể xảy ra. *"Mặc dù một số giáo xứ có những cách ổn định hơn để giải quyết Yêu cầu RCIA, sử dụng các hội đồng giáo xứ thường xuyên và có thể sử dụng các chương trình/sáng kiến khác nhau để mời gọi một không gian rao giảng tin mừng trong giáo xứ, một cách tiếp cận có chủ ý và lâu dài hơn để khuyến khích sự lắng nghe và chia sẻ như một thành phần sứ mạng chính của mỗi giáo xứ có thể mang lại hiệu quả. Nhiều sự khác biệt được chia sẻ trong các câu trả lời khảo sát sẽ không sớm biến mất, và nghệ thuật đồng hành đòi hỏi việc chủ định dành thời gian và không gian để lắng nghe người khác. Cách lắng nghe đó cũng rất quan trọng để gặp gỡ những người khác, xây dựng các mối quan hệ và giải quyết các lĩnh vực cần chữa lành - tất cả đều là cơ sở cho sứ mạng và sứ vụ rao giảng tin mừng... các khả năng để khám phá: Đặc Ân/Tác Vụ Lắng Nghe: Khám phá khả năng thực hiện các bước tiếp theo để mở ra tầm nhìn của Christus Vivit về: sự đồng hành và lắng nghe trong các giáo xứ và nơi khác: 'Đặc ân lắng nghe mà Chúa Thánh Thần kêu gọi trong các cộng đồng cũng có thể được công nhận về mặt thể chế như một hình thức phục vụ hội thánh' (CV, số 244)."*
- Những báo cáo này đã chứng minh một sự hiểu biết quan trọng từ phía người tham gia: họ không tìm kiếm kết quả cụ thể hoặc sự thay đổi từ tổng giáo phận, ngoại trừ một mục vụ hiện diện đồng hành xác nhận mong muốn tham gia của họ.
- Một gợi ý khác là cần giao tiếp tốt hơn giữa các cộng đoàn trong các giáo xứ, mà thường hoạt động song song với nhau thay vì cùng nhau, cũng như cải thiện giao tiếp giữa các giáo xứ riêng biệt trong tổng giáo phận để thúc đẩy sự hiệp nhất.

Kết luận và các bước tiếp theo

Nhóm phụ trách công nghị trong Tổng giáo phận Atlanta tiếp tục phân định các bước tiếp theo nên được định hình như thế nào, nhưng một số mục đường như sẽ là lời gọi mời từ Chúa Thánh Thần để hành động ngay lập tức.

Phục Sinh Thánh Thể

Phục Sinh Thánh Thể đã đến trong một thời khắc đầy ân sủng. Nhiều thành viên của nhóm phụ trách công nghị nòng cốt thuộc nhóm phụ trách có nhiệm vụ hướng dẫn sự hồi sinh ở đây trong tổng giáo phận. Những thành viên trong nhóm phụ trách cảm nhận mạnh mẽ rằng nỗ lực này có thể và nên mang tính hiệp hành. Nhóm phụ trách này đã nghe được mong muốn của mọi người về việc đón nhận cũng như hiểu rõ hơn về Thánh Thể. Có những cơ hội liên tục để mời gọi mọi người nói cụ thể hơn về ước mơ và mong muốn của họ cho sự hồi sinh này và cho nhà thờ của họ. Atlanta được may mắn có truyền thống 25 năm của Đại hội Thánh Thể. Sự hồi sinh đã được bắt đầu tại sự kiện năm nay. Tổng Giám Mục Hartmayer đã ủy nhiệm cho các Nhà Truyền Giáo Thánh Thể tại giáo xứ trong Thánh Lễ bế mạc. Những nhà truyền giáo này sẽ là chìa khóa cho khía cạnh hiệp hành của sự hồi sinh.

Phân định các cấu trúc hiệp hành liên tục

Ngoài sự hồi sinh, nhóm phụ trách hy vọng sẽ tiếp tục phân định cách giúp thiết lập và hỗ trợ các cấu trúc hiệp hành trên toàn tổng giáo phận. Một số đề xuất bao gồm việc giúp kết nối giáo dân với nhân viên giáo xứ trong phạm vi địa hạt, đưa ra các đề xuất và cách thực hành tốt nhất cho các ban phụ trách hiệp hành như hội đồng mục vụ và tiếp tục một số buổi lắng nghe như một cách thực hành liên tục. Tổng Giám Mục Hartmayer bày tỏ mong muốn được nghe từ các giáo xứ về cách họ nghĩ họ có thể tiếp tục hỗ trợ tốt nhất cho sự hiệp hành. Ở cấp độ tổng giáo phận, nhóm phụ trách công nghị sẽ tiếp tục gặt gở và phân định những bước phù hợp bên ngoài hoặc bổ sung cho các nỗ lực Canh Tân Thánh Thể.

Nhóm phụ trách thậm chí có thể đón nhận hoặc sửa đổi một dự án được sử dụng tại Giáo Phận Davenport trong đó người Công giáo được mời uống cà phê và trò chuyện trên tinh thần hiệp hành với các cá nhân, tập trung vào những người bên lề xã hội. Động lực nhóm nhỏ dường như là cách tốt nhất để đưa những người bên lề xã hội tiến về phía trước trong giai đoạn tham vấn, vì vậy nỗ lực này có thể là một cách tuyệt vời để thêm tiếng nói, từng chút một, vào cuộc trò chuyện.

Phục vụ nhiều nền văn hóa

Phân định về số liệu thống kê được phản ánh trong khảo sát cũng có thể mang lại kết quả. Số lượng đồng đảo những người trẻ tuổi gốc Tây Ban Nha đã tham gia cho thấy một nơi phát triển mạnh của giáo hội. Số liệu thống kê tại Đại Hội Thánh Thể năm nay phản ánh một thực tế tương tự. Khu vực tiếng Tây Ban Nha chỉ là phòng đứng trong khi khu vực tiếng Anh thu hút số lượng nhỏ hơn so với những năm trước. Điều này đòi hỏi cần kiểm tra cách hỗ trợ cả hai cộng đoàn, củng cố và học hỏi từ cộng đoàn này và hỗ trợ, thu hút việc thực hành trở lại với cộng đoàn kia.

Nhấn mạnh vào việc lắng nghe

Một trong những câu hỏi quan trọng cần trả lời là, việc lắng nghe là như thế nào trong một cách cụ thể lâu dài? Nó như thế nào về mặt tổ chức? Làm thế nào tổng giáo phận có thể hợp tác với các giáo xứ để làm điều này – không phải theo cách chỉ ra một cách thức tiến hành cụ thể, cứng nhắc, nhưng theo cách tiếp tục hỏi cách chúng ta tiếp tục đồng hành cùng nhau?

Lắng nghe là điều cần thiết cho sứ mạng rao giảng tin mừng của giáo. Có một sự căng thẳng trong rất nhiều vấn đề nhức nhối được đề cập trong các buổi họp này – những người cảm thấy bị gạt ra bên lề xã hội vì phong cách tận tụy, trải nghiệm, hiểu biết và biểu hiện của họ liên quan đến tính dục và nhận dạng giới tính, ngôn ngữ hoặc nền tảng văn hóa hoặc thậm chí niềm tin chính trị của họ. Mọi người vẫn cảm thấy tức giận hoặc bị tổn thương do mất cộng đoàn vì phải cách ly COVID. Những người cảm thấy bị tổn thương và tức giận vì bị phân biệt chủng tộc và bất công. Danh sách này vẫn còn tiếp tục. Những căng thẳng này không dễ giải quyết và cần có sự thực hành, phân định và cởi mở thực sự với Chúa Thánh Thần để tiếp tục đồng hành với nhau trên con đường dẫn đến thiên đàng.

Lắng nghe là chìa khóa giúp xác định nhiệm vụ nào là phù hợp với mỗi người. Trong khi nhiều người cảm thấy các giám mục và linh mục không làm đủ để ‘sửa chữa’ những gì họ coi là vấn đề trong giáo hội, những người khác cảm thấy các tín hữu nên kiểm soát nhiều hơn đối với hướng đi của giáo hội. Chỉ qua lắng nghe và phân định thì cộng đoàn mới có thể xác định những gì mỗi người có thể và nên làm để củng cố Giáo Hội ở cấp giáo xứ, tổng giáo phận và toàn cầu.

Số Người trả lời Khảo sát theo Thập kỷ sinh

